

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobkyně:

Ing. M. Š.

bytem X

zastoupena advokátem Mgr. Vojtěchem Rossmanithem
sídlem Mezírka 775/1, Brno

proti

Ministerstvo zdravotnictví

žalovanému:

sídlem Palackého náměstí 375/4, 128 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 8. 2. 2024, č. j. MZDR 27174/2023-5/PRO,

takto:

- I. Rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 8. 2. 2024, č. j. MZDR 27174/2023-5/PRO, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

- II. Žalovaný je povinen do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 19 957,24 Kč, a to do rukou jejího zástupce Mgr. Vojtěcha Rossmanitha, advokáta.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím byl zamítnut rozklad žalobkyně a bylo potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2023, č. j. MZDR 12667/2023-48/PRO, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o poskytnutí jednorázové peněžní částky ve smyslu zákona č. 297/2021 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky osobám sterilizovaným v rozporu s právem a o změně některých souvisejících zákonů. Žalovaný ze spisové dokumentace dovodil, že u žalobkyně byla v souvislosti s operativní změnou pohlaví na základě její předchozí žádosti provedena amputace varlat a penisu, tedy mj. pohlavních žláz, přičemž žalovaný uzavřel, že žádosti žalobkyně nelze vyhovět. U žalobkyně není naplněna zákonná definice sterilizace, a tak ani podmínka odškodnění dle zákona č. 297/2021 Sb. Žádost žalobkyně nelze podřadit pod případy, k jejichž řešení byl zákon č. 297/2021 Sb. přijat.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

2. Žalobkyně ve své žalobě předně odmítá názor, že nebyla naplněna podmínka zákona č. 297/2021 Sb., totiž že žalobkyni nebyla provedena sterilizace, když v jejím případě došlo k amputaci varlat a penisu, tedy pohlavních žláz. Dle názoru žalobkyně je takovýto názor žalovaného neudržitelný a ve smyslu přijaté právní úpravy nezákonný. Zákon č. 297/2021 Sb. si klade za cíl odškodnit všechny osoby, které v rozhodném období utrpěly zásah do fyzické i psychické integrity provedenou sterilizací, která byla v rozporu s právem. Zákon samotný na žádném místě nespecifikuje, co se sterilizací rozumí. V tomto smyslu je nutné odmítnout odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se hovoří o jakési zákonné definici. Je také nutné odmítnout formalistický a restriktivní výklad přijatý žalovaným, který je v rozporu s účelem a záměrem zákona č. 297/2021 Sb. Takovýto výklad neodůvodněně znevýhodňuje určitou skupinu osob, do které patří i žalobkyně, ačkoliv u nich také došlo k protiprávní sterilizaci. Pojem sterilizace je nutné v režimu zákona č. 297/2021 Sb. vnímat široce a zahrnuje i tu množinu případů, kdy došlo k odstranění či poškození pohlavních žláz.
3. Žalobkyně zdůrazňuje, že pro úřední změnu bylo (a stále je) po právní stránce vyžadováno, aby došlo také k operativnímu zákroku, a tedy i změně fyzické. Ačkoli žalobkyně necítila potřebu, aby došlo i právě ke změně fyzické, tak ale potřeba úřední změny pohlaví byla silnější, a proto žalobkyně započala i tento proces vedoucí k operačnímu výkonu. Nutné je však dodat, že o nutnosti operace žalobkyně přesvědčena nebyla a pokud by to bylo ze strany státu umožněno, tak by operační zákrok nepodstoupila. I toto je nutné vzít v potaz při výkladu zákona č. 297/2021 Sb., když je to stát, který nastavil pravidla tak, že k úřední změně pohlaví je nutné podstoupit i samotnou operativní změnu pohlaví ve formě odebrání dělohy či varlat, tedy nepostačuje např. jen uzavření vejcovodů či přerušení chámovodů. Kdyby tomu tak nebylo, tj. stačila by jen změna tzv. úřední, tak žalobkyně bude ženou „na papíře“ bez fatálního zásahu do její integrity osobnosti a nepodstoupí neoprávněnou sterilizaci.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

4. Žalobkyně nezpochybňuje, že operativní změna byla provedena na její žádost, nicméně je toho názoru, že jí svědčí právo na odškodnění podle zákona č. 297/2021 Sb. Žalobkyně tvrdí, že sterilizace byla provedena v rozporu s právem, když žalobkyně nebyla náležitě informována o povaze a důsledcích operativní změny pohlaví, a komise pro léčebné zákroky u intersexuálů, transsexuálů a sexuálních deviantů nebyla v zákonem stanoveném složení.
5. Žalobkyně právě namítá nedostatečnou informovanost s operační změnou pohlaví. Žalobkyně podepsala jen velice obecné „Prohlášení o souhlasu s vyšetřovacími a léčebnými výkony“ dne 19. 9. 1995. Toto prohlášení nelze považovat za řádný informovaný souhlas, resp. není důkazem o tom, že by žalobkyně byla s procesem operativní změny pohlaví vyčerpávajícím způsobem informována a mohla tak vyjádřit svobodný a informovaný souhlas. Neměla veškeré informace potřebné k řádnému, úplnému a svobodnému rozhodnutí, mj. žalobkyni nebylo řečeno, že nebude moci zplodit děti, nebyla informována o vysokém riziku inkontinence. Tímto je naplněna podmínka dle shora citovaných ustanovení zákona č. 297/2021 Sb. o protiprávnosti sterilizace provedené žalobkyni.
6. Žalobkyně konečně namítá vadnost procesu změny pohlaví, když komise pro léčebné zákroky u intersexuálů, transsexuálů a sexuálních deviantů, která rozhodovala dne 8. 9. 1995 o souhlasu s operací žalobkyně, nebyla ve složení dle tehdy účinného § 27a odst. 1 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, což sám žalovaný uznává. Ze zápisu této komise, který je obsahem správního spisu, je zřejmé, že součástí komise nebyl právník. Tato vada je velice podstatnou vadou celého procesu změny pohlaví u žalobkyně a jen dokládá to, co žalobkyně tvrdí, totiž že jí vznikl nárok na odškodnění ve smyslu zákona č. 297/2021 Sb.
7. Žalobkyně navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a přiznání nákladů řízení.
8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě má za to, že zákon č. 297/2021 Sb. neobsahuje definici sterilizace. Ustanovení § 3 zákona č. 297/2021 Sb. definuje, co se rozumí rozporem s právem, a kdy je tedy splněna jedna z podmínek pro přiznání nároku na odškodnění. Právní řád České republiky však zná pojem sterilizace. Sterilizace je definována v současnosti v § 12 odst. 1 zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 373/2011 Sb.“) – „Sterilizací se rozumí zdravotní výkon zabráňující plodnosti bez odstranění nebo poškození pohlavních žláz.“ Tato definice je shodná s definicí sterilizace, která byla obsažena v § 1 směrnice o provádění sterilizace ze dne 17. 12. 1971, č. j. LP-252-3-19.11.71 (dále jen „směrnice“). Vzhledem k tomu, že soulad provedení sterilizace s právem se posuzuje podle právních předpisů upravujících v rozhodném období její provedení, jak uvádí § 3 odst. 1 zákona č. 297/2021 Sb., má žalovaný za to, že je formálně právně čistší odkazovat na definici sterilizace ve směrnici. Podle první věty v bodě A.1. důvodové zprávy k zákonu č. 297/2021 Sb. se sterilizací rozumí zdravotní výkon zabráňující oplodnění bez odstranění nebo poškození pohlavních žláz. Zákonodárce zde odkázal v poznámce pod čarou na definici sterilizace obsaženou v již zmiňovaném § 12 odst. 1 zákona č. 373/2011 Sb. a v důvodové zprávě z ní vychází. Výslovně vyjádřeným záměrem zákonodárce bylo podle speciálně přijatého zákona přiznávat odškodnění za sterilizace provedené v rozporu s právem ve smyslu definice sterilizace obsažené ve směrnici o provádění sterilizace, odpovídající definici sterilizace obsažené v § 12 odst. 1 zákona č. 373/2011 Sb.
9. Nutnost vycházet z jednotného významu pojmu použitého v různých právních předpisech vyplývá z principu jednoty a bezrozpornosti právního řádu dovozeným judikaturou (např. nález Ústavního soudu sp. zn. III.ÚS 124/96 ze dne 31. 7. 1996).

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

10. Žalovaný odkazuje na citaci důvodové zprávy v napadeném rozhodnutí ministra a uvádí, že větu, že dalším cílem přijetí zákona č. 297/2021 Sb. bylo směřovat k převzetí odpovědnosti státu za dříve způsobené zásahy do základních lidských práva, nelze vytrhávat z kontextu důvodové zprávy. Z celé důvodové zprávy vyplývá, že právní předpis byl přijat s cílem zajistit odškodnění obětí sterilizací provedených v rozporu s právem. Úmysl zákonodárce, že stát hodlá normativně zajistit odškodňování právě sterilizací, které byly provedeny v rozporu s právem, je vtělen i v názvu tohoto právního předpisu. O odškodňování jiných zdravotních zákroků na pohlavních orgánech (dočasných či trvalých, invazivních či neinvazivních, instrumentálních nebo operativních) než sterilizací se důvodová zpráva zákonodárce k zákonu č. 297/2021 Sb. nezmiňuje.
11. Podle § 1 směrnice o provádění sterilizace platí, že „Za sterilizaci se považuje lékařský výkon, který zabraňuje plodnosti, aniž jsou odstraněny nebo poškozeny pohlavní žlázy.“ V medicíně má odborný pojem sterilizace jasný význam. Sterilizací je zdravotní zákrok zabráňující plodnosti, při němž jsou v těle pacienta zachovány funkční pohlavní žlázy, kterými jsou u ženy vaječníky (ovaria) a u mužů varlata (testes). Pohlavní žlázy zajišťují prostřednictvím vyzrání a produkce zárodečných buněk rozmnožovací funkci a zároveň jakožto druhá funkce zajišťují správný celkový vývoj organismu prostřednictvím produkce pohlavních hormonů.
12. Vzhledem k tomu, že u žalobkyně bylo v souvislosti s operativní změnou pohlaví na základě její žádosti provedeno dne 25. 9. 1995 odnětí mužských pohlavních žláz (orchiektomie), nelze v návaznosti na definici sterilizace podřadit zákrok provedený žalobkyni pod zákon č. 297/2021 Sb.
13. Dovozování odpovědnosti státu podle zákona č. 297/2021 Sb. za operativní změnu pohlaví s odstraněním varlat je v daném případě proto pojmově vyloučeno. Žádosti o finanční odškodnění žalobkyně podle zákona o poskytnutí jednorázové peněžní částky osobám sterilizovaným v rozporu s právem nebylo proto možné vyhovět. Operativní změnu pohlaví žalobkyně nebylo možné podřadit mezi případy, k jejichž řešení byl zákon č. 297/2021 Sb. přijat.
14. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

III.

Posouzení žaloby

15. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
16. Při jednání, které se u zdejšího soudu konalo dne 30. 9. 2024, setrvaly obě strany na svých návrzích a argumentech.
17. Žaloba je důvodná.
18. Žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
19. Podle § 82 odst. 2 správního řádu musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí.

20. Z citovaného ustanovení je zřejmé, že náležitosti odvolání jsou ve správním řádu explicitně vyjádřeny. Tedy každé podání, které má být posouzeno jako odvolání (příčemž správní orgán je dle § 37 odst. 1 správního řádu povinen posuzovat podání podle skutečného obsahu), musí vedle základních náležitostí každého podání stanovených v § 37 odst. 2 správního řádu obsahovat i specifikaci rozhodnutí, proti kterému směřuje, dále rozsah, v němž je rozhodnutí napadeno, tj. uvedení výroků, které jsou napadány, a dále konkrétní skutečnosti, z nichž se dovozuje nesprávnost právního či skutkového posouzení věci nebo vady řízení (odvolací důvody).
21. Zdejší soud dospěl k závěru, že odvolání, které žalobkyně v posuzované věci podala proti rozhodnutí prvního stupně, neobsahuje údaj o tom, v čem je spatřován rozpor právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. V podaném odvolání žalobce nevznáší žádné konkrétní výhrady vůči rozhodnutí prvního stupně, z textu odvolání není poznatelné, v čem žalobkyně spatřuje nezákonnost či nesprávnost rozhodnutí prvního stupně, resp. jaká pochybení správnímu orgánu vytyká, toliko paušálně poukazuje na lidská práva a v dalším podání upozorňuje na chybu v psaní. V tom nelze spatřovat vymezení odvolacích důvodů.
22. Vzhledem k tomu, že odvolání je podáním ve smyslu § 37 správního řádu, a s ohledem na § 93 odst. 1 správního řádu, podle něž se pro řízení o odvolání použijí obdobně ustanovení hlav I až IV, VI a VII druhé části správního řádu, je třeba uzavřít, že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Tak ovšem žalovaný (resp. správní orgán prvního stupně před předáním odvolání odvolacímu orgánu) nepostupoval.
23. Při svém rozhodování vyšel soud z rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53, a ze dne 11. 3. 2010, č. j. 9 As 61/2009-63.
24. Z těchto rozsudků plyne, že ve srovnání s dřívější úpravou správního řízení došlo k určitému omezení revizního principu a je činěn rozdíl mezi zákonností (právností) a věcnou správností napadeného rozhodnutí, kterou odvolací orgán přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, což se potom logicky promítá v požadavku uvedení konkrétních odvolacích důvodů. Tyto důvody odvolací orgán nezná a nemůže je sám dovozovat, jejich uvedení je plně v dispozici odvolatele. Na druhou stranu však odvolací orgán nemůže napadené rozhodnutí přezkoumat, aniž by odvolací důvody znal, nemůže tedy rozhodovat o odvolání, aniž by znal konkrétní námitky, které hodlal žalobce v doplnění svého odvolání uplatnit.
25. Zdejší soud dodává, že podle již jednou citovaného § 82 odst. 2 správního řádu odvolání musí mimo jiné obsahovat údaje o tom, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Podle § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění rozhodnutí se mimo jiné uvede informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s námitkami účastníků. Pokud odvolací orgán rozhodl věcně o odvolání, které žádné námitky neobsahovalo, aniž by se pokusil o odstranění nedostatků odvolání, absentuje v odůvodnění rozhodnutí jedna z jeho esenciálních součástí (tj. reakce na odvolatelčiny námitky) a její absence brání věcnému přezkumu rozhodnutí odvolacího orgánu, neboť není Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

vůbec seznatelný postoj odvolacího orgánu k odvolatelčným výhradám, jež v posuzované věci zůstaly v důsledku vadného procesního postupu odvolacího orgánu nevyjeveny. Přitom je zjevné, že podala-li odvolatelka odvolání, musela tak činit proto, že vůči rozhodnutí prvního stupně nějaké výhrady, jež jí brání se s tímto rozhodnutím ztotožnit a akceptovat je, chová.

26. Dále soud uvážil, že zjištěná nepřezkoumatelnost mu nebrání vyjádřit se k některým z žalobních bodů. Tím zásadním je otázka, zda je vůbec dána věcná působnost zákona č. 297/2021 Sb. na situaci žalobkyně.
27. Předně soud nesouhlasí s názorem obou účastníků, že zákon č. 297/2021 Sb. neobsahuje definici pojmu sterilizace. Tato definice, byť v poměrně dosti zobecněné podobě, je vyjádřena v § 3 citovaného zákona, z něhož lze seznat, že *sterilizací se pro účely tohoto zákona rozumí zdravotní výkon zabraňující plodnosti*. Za těchto okolností má být věcná působnost citovaného zákona dovozována z této definice, nikoli na základě definic z jiných právních předpisů, jak činí žalovaný. K tomu soud nabádá, že věcná působnost zákona č. 297/2021 Sb. by měla být dovozována spíše extenzivněji než restriktivně. To plyne již z faktu, že se jedná o zákon o odškodňovací. V kontextu čl. 1 odst. 1 Ústavy je pak na základě judikatury Ústavního soudu vyvíjející se již od dob polistopadového restitučního zákonodárství široce sdíleno pojetí, že zákony, jež mají odškodňovat příkoří ze strany státu, je třeba, pokud možno, vykládat ve prospěch nikoli v neprospěch odškodnění.
28. Nelze odhlédnout ani od toho, že přístup žalovaného k definici pojmu sterilizace vede k absurdním důsledkům, kdy méně invazivní zákrok by měl zahrnut po věcnou působnost zákona č. 297/2021 Sb. a invazivnější zákrok nikoli.
29. Lze shrnout, že v otázce, zda lze situaci žalobkyně podřadit pod režim zákona č. 297/2021 Sb, je napadené rozhodnutí nezákonné.
30. Z žalobních námitek lze vzdor nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí posoudit ještě tu, která míří na vadné složení komise pro léčebné zákroky u intersexuálů, transsexuálů a sexuálních deviantů. Zde má soud za to, že tuto otázku je třeba posoudit analogicky jako případné vady ve složení sterilizačních komisí, kterouto problematikou se zdejší soud již zabýval. V rozsudku ze dne 19. 6. 2024, č. j. 14 Ad 3/2024-39, vyslovil: „*Pokud jde o další namítané vady žádosti jako chybějící datum projednání sterilizační komise, či složení sterilizační komise, tak městský soud souhlasí s ministrem zdravotnictví, že nejde o vady, které by měly vliv na rozhodnutí, zda sterilizace byla provedena v rozporu s právem ve smyslu § 3 zákona o odškodnění nezákonných sterilizací. Nárok na poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona o odškodnění nezákonných sterilizací nenáleží za provedení sterilizace, při které došlo k jakémukoliv pochybení v rozporu s platnými právními předpisy. O jaké pochybení musí jít, stanoví právě § 3 tohoto zákona. Jedná se o vady souhlasu pacientky se sterilizací, tedy absence informovaného nebo svobodného souhlasu. Složení sterilizační komise ani chybějící datum zasedání komise nemá žádný vztah k případnému souhlasu žalobkyně.*“. Obdobně zdejší soud rozhodl v rozsudku ze dne 10. 4. 2024, č. j. 9 Ad 18/2022-35.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

31. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro vady řízení – nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení tedy žalovaný bude vycházet z toho, že žalobkyně podala toliko blanketní odvolání, a umožní jí je doplnit, a dále že posuzovaná věc spadá pod režim zákona č. 297/2021 Sb. a bude se věnovat posouzení, zda jsou či nejsou splněny v tomto zákonu stanovené podmínky pro odškodnění žalobkyně.

32. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč za žalobu a dále náklady na zastoupení advokátem za celkem 3 úkony právní služby po 3 100 Kč [příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby, účast na jednání soudu – § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), § 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 3 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Odměnu advokáta dále tvoří cestovní výdaje ve výši 2 318,40 Kč za cestovné a 695,85 Kč za spotřebu a náhrada za promeškaný čas ve výši 800 Kč. K náhradě za zastoupení je třeba připočíst DPH, jíž je zástupce žalobkyně plátcem. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 19 957,24 Kč.
33. Soud nepřiznal náklady za repliku žalobkyně, neboť uvážil, že pro posouzení věci neměla přínos, tudíž se nejednalo o důvodně vynaložený náklad.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. září 2024

Milan Tauber v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.